

Ο ΖΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Περὶ τοῦ Μονάχου, ὡς μητροπόλεως τοῦ ζύθου, ἀναγινώσκωμεν ἐν γερμανικῇ ἐφημερίδι τὰς ἐπομένους στατιστικὰς πληροφορίας: «Θυμαζέι τις τὴν παραγωγὴν τοῦ ζύθου ἐν Μονάχῳ, ἐὰν ὑπολογίσῃ τὴν ἔκτασιν τῶν γαιῶν, ἡ ὅποια εἶνε ἀναγκαία πρὸς καλλιέργειαν τῆς κριθῆς. Ἐπειδὴ πρὸς παρασκευὴν τοσούτου ζύθου ἀπαιτοῦνται 1,184,100 ἑκατόλιτρα κριθῆς καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ 100 τετραγωνικῶν μέτρων παράγονται κατὰ μέσον ὄρον 25 ἑκατόλιτρα κριθῆς, ἀνάγκη ἔκτασις τῆς γῆς νὰ εἶνε 47,394 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, διὰ νὰ ἐξαρκέσῃ εἰς παραγωγὴν τῆς κριθῆς, ὅση εἶνε ἀναγκαία εἰς τὴν ἐτησίαν παραγωγὴν τοῦ ζύθου, μόνον ἐν Μονάχῳ. Ἐν Μονάχῳ καταναλίσκονται κατ' ἔτος καὶ κατὰ κεφαλὴν 492 λίτραι ζύθου, ἐν Βιέννῃ 296 λίτραι, ἐν Βερολίνῳ 240, ἐν Λονδίνῳ 254 καὶ ἐν Παρισίοις μόνον 20. Ἐν ἔτει 1886 ἐξήγαγε τὸ Μονάχον 721,981 ἑκατόλιτρα ζύθου, ἀξίας 20 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἐὰν ἡ μεταφορὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἀμαξοστοιχίας, ἀπῆρτετο ἡ ἀμαξοστοιχία αὕτη ν' ἀποτελῆται ἐκ 12,033 βαγονίων καὶ 400 ἀμαξῶν, θὰ εἶχε δὲ μήκος 700 χιλιομέτρων.»

ΟΙ ΓΕΩΦΑΓΟΙ

Ἵπάρχει ἐν Ἀμερικῇ φυλὴ αὐτόχθων ἢ τῶν Ὀττομάχων, ἧτις εἶνε φύσει γεωφάγος. Ἡ γῆ, τὴν ὅποιαν μετὰ πολλῆς ὀρέξεως τρώγουσιν οἱ ἄγριοι οὗτοι, εἶνε λιπώδης, κιτρινωπὴ, ὡς ἡ ἀργιλώδης ἐκεῖνη ἐξ ἧς κατασκευάζονται τὰ ἀγγεῖα. Δὲν τρώγουσι δὲ τὴν γῆν ἀπομακρύνοντες τὰ ἀγγεῖα. Δὲν τρώγουσι ἐξ αὐτῆς ὅπως εἶνε ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτῆς δίπυρα τὰ ὅποια ψήνουσιν εἰς τὸν φούρνον καὶ τρώγουσι κατόπιν βεβρεγμένα δι' ὕδατος, ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὰ ἐκ σίτου δίπυρα.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Κατὰ νεωτάτας μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις τὸ ψυχρότερον μέρος τῆς γῆς εἶνε τὸ ἐν Σιβερίᾳ παρὰ τὸ Ἰρκούτσκι χωρίον Βελγογιάνσκ. Ἐν αὐτῷ ἡ μέγιστη θερμοκρασία εἶνε 50 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, ἡ δὲ ἐλάχιστη ἐν ἔτει 1885 κατήλθε μέχρι τοῦ 67, 1. Εἶνε ἀπορίας ἄξιον πῶς εὑρέθησαν ἄνθρωποι, οἵτινες ἐξέλεξαν πρὸς διαμονὴν τὸν διαρκῶς παγωμένον αὐτὸν τόπον, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι αὗτοι εἶνε ὅχι πλείονες τῶν ἑκατῶν.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν μεταναστευσάντων κατὰ τὰ ἔτη 1857—1870 ἀνῆλθεν εἰς 500 χιλιάδας, κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1871—1888 εἰς 1,170,043. Ἡ ἀναλογία τῶν εἰς τὰ ἴδια ἐπανελθόντων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων εἶνε 29 τοῖς ἑκατόν.

— Ἐσχάτως πάλιν εἰς τὴν κεφαλὴν πλουσίου Ἀμερικανοῦ ἦλθεν ἰδέα πρωτοτυποτάτη: νὰ κατασκευασθῇ ὅλα τὰ ἐπιπλά του ἄνευ ἐξαίρεσεως ἐκ κρυστάλλου. Ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἰδέας ἦτο πολυδάπανος, ἀλλὰ τὰ μέσα τοῦ συλλαβόντος αὐτὴν ἐπέτρεπον τὴν ἐκπλήρωσιν οἷας δῆποτε ἰδιοτροπίας. Παρηγγέθησαν λοιπὸν καὶ ἐφιλοτεχνήθησαν ἐν ὀνομαστῷ ὕδουργεῖῳ καὶ τὰ ἀνάκλιτρα καὶ αἱ τράπεζαι καὶ

τὰ ἐδώλια, καὶ τὰ ἐρμάρια καὶ αὐταὶ αἱ κλῖναι ἐκ διαφανεστάτου κρυστάλλου. Τὰ ἐπιπλά ταῦτα θὰ εἶνε βεβαίως ἀσφαλέστατα ἐν ὧρα σεισμοῦ!

— Ἴταλὸς ἀναρχικὸς βαπτίστας πρὸ τίνος τὸ θυγάτριόν του ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὰ τρία κινδυνωδέστατα ὀνόματα: Δυναμίτις, Μελινίτις, Παγκλαστίτις.

— Χρήσις τῶν ταχυδρομικῶν περιστερῶν ἤρχισε νὰ γίνεταί ἐν τῇ βορείῳ θαλάσῃ ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων. Διὰ περιστερῶν οἱ ναῦται ἀποστέλλουσιν ἐκ μέσης θαλάσσης εἰδήσεις εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῶν, στερούμενοι παντὸς ἄλλου μέσου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας.

— Ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὀργανίζεται ἐκδρομὴ εἰς τὸν Νότιον Πόλον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φυσιοδίδου Ἐρρίκου Βιλλάρ, ὅστις θ' ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀποστολῆς.

— Ἡ πόλις Λουκὸφ ἐν Κίνα κατεστράφη ἐσχάτως ὑπὸ πυρκαϊᾶς. Ὀγδοήκοντα ἐπτὰ χιλιάδες οἰκιῶν ἀπετεφρώθησαν! Χίλιοι διακόσιοι ἄνθρωποι ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τετρακόσιοι ἐκάθησαν ζῶντες! Ἐκτὸν ἐξήκοντα χιλιάδες κάτοικοι ἀπέμειναν ἄστεγοι. Καὶ ἐκ τῆς ἐν ὑπαίθρῳ διαμονῆς ἐγεννήθη θανατηφόρος ἐπιδημία ἐξ ἧς ἀποθνήσκουσι κατὰ ἑκατοντάδας οἱ ἀτυχεῖς.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἀληθινὴ ἡλικία.

Κυρία ἡ ὅποια θέλει νὰ φαίνεται πολὺ νεωτέρα ἀφ' ὅσον εἶνε ἀκκίζομένη ἐν συναναστροφῇ ἐρωτᾷ ἓνα κύριον:

- Καὶ πόσον ἐτῶν μὲ νομίζετε;
- Ὅχι περισσότερο ἀπὸ τριάντα.

Ἡ κυρία μειδιᾷ φιλαρέσκως καὶ ἀποτεινομένη πρὸς ἕτερον:

- Καὶ σεῖς;
- Τὸ πολὺ εἰκοσιπέτε.

Ἡ κυρία παρατηρεῖ ὅτι τρίτος κύριος ἐμειδία εἰρωνικῶς ἀκούων ταῦτα καὶ μετὰ τίνος ὀργῆς:

- Δὲν μοῦ λέγετε καὶ σεῖς τὴν γνώμην σας;
- Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἔχουν δίκαιον καὶ οἱ δύο κύριοι. . . μαζί.

Ἡ ἡσυχία τοῦ συζύγου.

— Λοιπὸν, γιαιτρέ, πῶς τὸν ἠύρατε τὸν καυμένον τὸν ἄνδρα μου ἀπόψε;

— Δὲν ἔχει τίποτε, μόνον ἀνάγκη νὰ ἡσυχάσῃ ἀπόψε. Γι' αὐτὸ ἔγραψα ὀλίγον ὀπιον.

- Καὶ πότε νὰ το πάρῃ;
- Δὲν θὰ το πάρῃ ἐκείνος, ἐσεῖς θὰ τὸ παρτε.

Μουσικὴ τοῦ μαγειρείου.

Ἡ κυρία. Καλὴ Σοφία, δὲν ἔντροπεςαὶ νὰ πλένης τὰ πιάτα καὶ νὰ τραγουδῆς, καὶ μάλιστα τέτοια πρόστυχα τραγούδια τοῦ δρόμου;

Ἡ ὑπὴρ ἔτριαι. Κυρία, κατὰ τὴ δουλειὰ ποῦ κάνω εἶνε καὶ τὸ τραγουδῆν μετὰ πλύσιμο τῶν πιάτων δὲν πάει καὶ καλλίτερο. Ὅταν πλένω τ' ἀσημικὰ θ' ἀρχίσω τὴν Τραβιάτα.